

भुञ्जीतोद्धृतसाराणि न कदाचिच्चरेत्वर ! । नाशेषं पुरुषो-
ऽग्नीयादन्यत् जगतीपते ! । मध्वदधिसर्पिर्भ्यः सक्तुभ्यश्च
विवेकयान् । अग्नीयात्तन्मना भूत्वा पूर्वन्तु मधुरं रसम् ।
लवणान्तौ तथा मध्ये कटुतिक्तादिकांस्ततः । प्राग्द्वयं
पुरुषोऽग्रन् वै मध्ये च कठिनाशनः । पुनरन्ते द्वाशी
तु वलारोग्ये न सञ्चति । अनिन्यं भक्ष्येदित्यं वाग्यतो-
ऽन्नमकृत्सयन् । पञ्च पासान् महाभौनं प्राणादायय-
नाय तत् । मन्त्राभिमन्त्रितमिति मन्त्रानादेशे गायत्रीति
वचनात् गायत्रिभिमन्त्रितम् । गारुडे “शाकं सूपञ्च भूयिष्ठं
अत्यन्तञ्च विवर्जयेत् । नचैकरससेवायां प्रसज्येत कदाचन” ।
छन्दोग ० प० । “सुनिभिर्हिरण्यसक्तं विप्राणां मर्त्य-
वासिनां नित्यम् । अहनि च तथा तमस्विनां सार्द्धं प्रह-
रयामानः” । अहनि अचिरो दितास्तमितसूर्यैरतिरदिन-
मात्रे । तत्वाप्यायुर्वेदोये विशेषः । “याममध्ये न भोक्तव्यं
त्वियामन्तु न लङ्घयेत्” । याममध्ये रसस्तिष्ठेन्नियामे
तु रसजयः” । तत्रापि पञ्चमयामार्जोमुख्यकालो दक्षवचनात्
(तच्चाङ्गिकशब्दे ६०६ पृष्ठे वक्ष्यते त्वियामन्त्रितद्वियाम-
मित्रेवायुर्वेदोये पाठः । दक्षवचनानुरोधात् त्वियामन्त्रिति
पाठकल्पनं बोध्यम्) । महाभौनं ङ्कारादिरहितम् ।
तथाचात्तिः “भौनव्रतं महाकटं ङ्कारेणैव नश्यति । तथासति
महान् दोषस्तस्मात् नियतश्चरेत् । एष क्रमः पौराणिकत्वात्
सर्वसाधारणः । विष्णुः । “न तृतीयमथाग्नीयादापद्यपि
कदाचन” । गोतासु । “आयुःसत्त्वबलारोग्यसुखप्रीतिवि-
वर्जनाः । रक्षाः क्षिप्वाः स्थिरा हृद्या आहाराः सात्त्वि-
कप्रियाः । कटुश्चलवणालुण्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः । आहारा
राजसस्योदा दुःखशोकामयप्रदाः । यातयामं गतरसं पूतिप-
र्युषितञ्च यत् । उच्छिष्टमपि चाभेद्यं भोजनं तामसप्रियम्”
मनुः । “आयुष्यं प्राङ्मुखोभुङ्क्ते यशस्यं दक्षिणास्रस्रः ।
त्रियः प्रत्यङ्मुखोभुङ्क्ते ऋतं भुङ्क्ते लुदङ्मुखः” । निय-
मे त्वेवम् अनियमे तु नोदङ्मुखः । हारोतः “नो-
दङ्मुखोऽग्नीयात्” । निष्कामस्य तु प्राङ्मुखेनैव यथाह
देवतः । “प्राङ्मुखोऽज्ञानि भुञ्जीत शुचिःपोठमधिष्ठितः ।
विशुद्धवदनःप्रीतोभुञ्जीत न विदिङ्मुखः” । जीवन्मातृकस्य
दक्षिणामुखत्वनिषेधमाह आप० “दक्षिणामु-
खेन भुञ्जीत एवंविधभोजनसनायुष्यं मातृरूपदिशति” ।
चित्तु “कुहून्तानं नयायाज्ञं तिलैस्तर्पणमेव च ।
न जीवत्पितृकः कुर्याद्दक्षिणामुखभोजनम्” इत्याचार
रत्नाकरदृताज्जीवत्पितृकस्यापि निषेध इत्याहुः । व्यासः

“पञ्चाङ्गभोजनं कुर्यात् प्राङ्मुखोभौनमास्थितः । हस्तौ
पादौ तथैवास्त्रमेव पञ्चाङ्गता मता” । व्यासः “अप्ये-
कपङ्क्त्यां नाग्नीयात् संवृतः स्वजनैरपि । कोहि जानाति
किं कस्य प्रच्छन्नं पातकं महत् । भस्मस्त्वजलद्वारमार्गैः
पङ्क्तिञ्च भेदयेत्” । जलादिना पङ्क्तिभेदाकरणे तु शङ्कः ।
“एकपङ्क्त्युपविष्टानां विप्राणां सहभोजने । यद्येकोऽपि
त्यजेत् पात्रं शेषमन्नं विवर्जयेत् । मोहात् भुञ्जीत यः
पङ्क्त्यामुच्छिष्टसहभोजनम् । प्राजापत्यं चरेद्दिप्रः क्षत्रः
सान्त्वनन्तथा” । एतत्प्रमाणार्थमभिधायाह गोभिलः ।
“भुङ्क्षानेषु तु विप्रेषु यस्तु पात्रं परित्यजेत् । भोजने विभक्त-
त्तासौ ब्रह्महापि तथोच्यते” । आप० “दिवा पुनर्न भुञ्जी-
तान्यत् फलमूलेभ्यः” । मनुः “नातिप्रगे नातिसायं न सायं
प्रातराशितः” अतिप्रगेऽचिरोदितसूर्ये अतिसायं सूर्या-
स्तमितसमये एवं प्रातराशितः दिनभोजनेनातिहृष्टः न
सायं न रात्रौ भुञ्जीतेत्यर्थः । आप० “यस्तु भो-
जनशालायां भोक्तुं कामउपस्पृशेत् । आसनस्थो न चान्यत्र
स विप्रः पङ्क्तिदूषकः” बौध० “उपलिप्ते समे स्थाने
शुचौ लज्जासनान्विते । चतुरस्रं त्रिकोणञ्च
वर्तुलञ्चाङ्गचन्द्रकम् । कर्त्तव्यमातृपूर्येण ब्राह्मणा-
दिषु मण्डलम्” । “अकृत्वा मण्डलं ये तु भुङ्क्षतेऽ-
धमयोनयः । तेषान्तु यत्तद्वर्चासि हरन्त्यन्तानि
तद्वलात्” । आप० । “भिन्नकांसे तु योविप्रोयदि
भुङ्क्ते तु कामतः । उपवासेन चैकेन पञ्चगव्येन शुद्धयति”
तथा श्रुदादिभोजनेनापरिष्कृतपात्रेऽपि दृढमनुः “ताम्ब
पात्रे न भुञ्जीत भिन्नकांसे मलादिषु । पलाशपद्मपात्रेषु
गृही भुङ्क्ते च चरेत्” । नव्यवर्द्धमानघृताग्निपु०
“अर्कपात्रे तथा पृष्ठे आयसे ताम्रभाजने । करे कर्प-
टके चैव भुङ्क्ता चान्द्रायणश्चरेत्” । पृष्ठे कदलीपत्रादि-
पृष्ठे । पैठी० “ताम्ररजतसुवर्णाश्रसङ्गशुक्ति-
स्फटिकानां भिन्नमभिन्नमिति न दोषः” । अत्र पाषाण-
पात्रं भोजने विहितम् । ‘तैजसानां मणीनाञ्च सर्वस्या-
श्रमयस्य च । भक्ष्यनाङ्गिर्हृदा चैव शुद्धिगता मनोपिभिः”
इति मनुना पाषाणपात्रस्य शुद्धिविधानाञ्च । प्रचेताः
“ताम्बूलाभ्यञ्जने चैव कांस्यपात्रे च भोजनम् । यतिश्च
ब्रह्मचारी च विधवा च विवर्जयेत्” । अत्रिः “आसने
पादमारोप्य योभुङ्क्ते ब्राह्मणः कश्चित् । सुखेन चान्नमयाति
तस्य गोमांसभक्षणैः” । सुखेन हस्तोत्तोलनं विना
गवादिवदित्यर्थः । आश्रमेधिके “आर्द्रपादस्तु भुञ्जीत